

[Horn.]

har vi også givet udtryk for her i salen; det har både den højtærede statsminister og den højtærede minister for offentlige arbejder gjort gentagne gange, ligesom vi i vort arbejdsprogram har givet de samme synspunkter til kende. Men vi er naturligvis klar over, og det vil jeg også gerne understrege, at vi ved fordelingen af investeringerne må tage hensyn til vort lands økonomiske formåen og søge at placere investeringerne sådan, at vi får den størst mulige nyttevirkning både af pengene og af arbejdskraften. Det samme synspunkt kom til udtryk i den betænkning, som Store-Bæltskommissionen afgav for et års tid siden, hvor man klart gav udtryk for, at en så stor opgave som investeringerne i Store-Bæltbroen måtte naturligvis indpasses i landets almindelige investeringsprogram. Jeg opfattede egentlig også det ærede medlem hr. Poul Møllers tale den 12. oktober sådan, at det var nogenlunde de samme tanker, der lå til grund for det ærede medlems tale, og for så vidt skulle selve problematikken være nogenlunde sammenfaldende med det, jeg her har givet udtryk for.

Det gør måske ikke større indtryk, i hvert fald ikke på alle, når jeg siger, at vi fra vor side naturligvis gerne så, at der var den størst mulige overførselskapacitet på Store-Bælt, og fremhæver, at vi i og for sig gerne så, at der var frit overfartsvalg. Vi har den opfattelse, at det var ønskeligt, om det var sådan; men når vi skal vurdere omkostningerne ved at have det frie overførselsvalg og sammenholder det med det dermed følgende produktionsafsvæb og en række andre vanskeligheder, det kan skabe at imødekomme et sådant ønske, mener vi, at det er rigtigt at afveje de enkelte investeringer mod hinanden, og at vi måske kan tage visse ulemper ved, at vi ikke har frit overførselsvalg, når vi sammenholder det med den direkte produktion og den menneskelige travsel, som er så afgørende for den størst mulige produktion.

Jeg skal ikke gå dybere ind i denne tankegang, som vel deles af det store flertal af det høje tings medlemmer og vel også af befolkningen i almindelighed, men jeg vil dog gerne pege på en enkelt ting, som ligger os meget på sinde, når vi taler om investe-

ringer på de forskellige områder og afvejer dem mod hinanden. Der er et investeringsområde, som vi har vor opmærksomhed meget stærkt henvendt på, hvilket også er kommet til udtryk både her i salen og i vort arbejdsprogram, og det er byggesektoren. Vi må gøre os klart, at en ting, som er vigtig for det rigtige produktionsklima såvel inden for industrien som andre fabrikationssektorer, er, at vi har tilstrækkelig boligdekning, at boligdekningen og den industrielle produktion står i et ganske bestemt forhold til hinanden, og det gælder ikke mindst på et tidspunkt, hvor vi står over for under alle omstændigheder at skulle tilpasse os en strukturændring i Europas økonomi, uanset om vi kommer ind i de seks eller ej. Det er givet, at i en periode, hvor vi står over for mange ændringer af økonomisk og produktionsmæssig karakter, er det ikke ligegyldigt, hvorledes produktionsklimaet er, når vi skal prøve at hævde os i konkurrencen med andre.

Jeg har nævnt dette her, fordi jeg synes, at vi i befolkningen mærker en større og større forståelse for, at der er grænse for, hvor store krav man kan stille til den enkeltes produktionskraft, hvis ikke han får muligheder for at trives sådan, at denne kraft kan komme til fuld udfoldelse. Jeg ved, at der er mange, der ikke har større interesse herfor; de, der sidder i en lun bolig, kan sagtens, men de bør så afholde sig fra at stille krav til andre om større produktion. Det er denne livsvigtige produktion, som jeg mener ikke bør overskygges af, om der for enkelte borgere, færre eller flere, på enkelte dage af året er ulemper med at komme over Store-Bælt eller ulemper andetsteds, hvor det kan tage kortere eller længere tid af årsager, som enhver kan se. Vi kan naturligvis kun glæde os over, at så mange har fået egen bil, og at flere kan få det, men vi må jo ikke over den form for velstand, som antallet af biler er udtryk for, helt glemme at interessere os for den egentlige produktion af varer, og hvad hertil hører. Jeg erkender, at hertil hører selvfølgelig også, at vi har et godt trafikapparat, hvad jeg også mener vi har, ligesom vi på en lang række områder bestræber os på at gøre det bedre, hvad det foreliggende lovforslag også er et udtryk for. Men ingen kan være i tvivl om, at vort folks økonomiske slagkraft, vor